

Datarnici

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Atât de arogantă, atât de egoistă,
Mi-e inutilă vara cu versul ei cu tot,
E bine că mi-e toamnă și-o poezie tristă
Păstrez în fulgarinul cu vise teracot.

Mi-e rău că prea departe de tine curge ora
Și ploaia cade-alene peste oblonul tras,
Mă îmbunează ziua ce-și cerne aurora
Pe fiecare filă, sub fiecare pas.

Introvertită viața și eu introvertită,
Un melc în cochilie, dar dac-ar fi să vii
Aș strânge-n pumni lumina și vremea irosită
Că ne-au rămas din vară atâtea datorii.

- Canicula nebună și nopțile prea scurte
Mi-au cenzurat poemul, l-au dezbrăcat de tot,
Dar toamna asta lungă când ploaia-mi face curte
Prin versuri de iubire m-aș arunca să-not.

Înmoi ades penelul în stropul de speranță
Că vei veni spre seară pe murgu-'naripat
Și pân' la primăvară vom da câte-o restanță,
Capitolu-'mpreună l-am caligrafiat.

Aș repeta enunțul când te dezbrac de ie
Și renunțând la vară ca la un fruct stricat
Ne-am răsfăța o iarnă ascunși în cochilie,
Doi melci fără veșminte... Pe ușă: ocupat!

Liliana Trif & Ioan Grigoraș